

Formålet med mødet er at drøfte samspillet imellem fiskeri og havmiljø med henblik på at sikre en bæredygtig udvikling og en udnyttelse af de levende marine ressourcer og en større hensyntagen til fiskeressourcerne, så det også bliver en del af miljøpolitikken.

Begge disse aspekter synes jeg selvfølgelig er vigtige for, at vi kan sikre fiskebestandenes overlevelse og en høj kvalitet af fiskeprodukter både af hensyn til selvfølgelig forbrugerne, men også af hensyn til rentabiliteten i fiskeriet og dermed hensyntagen til den enkelte fisker.

Udgangspunktet for regeringens oplæg til mødet er, at fiskeriet er en vigtig økonomisk aktivitet, der selvfølgelig skal foregå på et bæredygtigt grundlag både af hensyn til beskyttelsen af det marine økosystem og af hensyn til fiskerierhvervets fremtid.

Udgangspunktet for fiskerierhvervets nuværende situation er jo som bekendt ikke den bedste. Bestandene er præget af overfiskeri, og det har resulteret i færre fisk og små fisk, og der er en række formodede effekter på ikkekommercielle bestande og på fugle og havpattedyr i Nordsøen.

Situationen skyldes bl.a. overkapacitet i fiskerflåden i landene omkring Nordsøen, hvilket har resulteret i overfiskeri og i discard i et uacceptabelt omfang. Samtidig kræver forureningsproblemer i Nordsøen fortsat en effektiv indsats for at forbedre og sikre et sundt økosystem. Regeringen lægger vægt på, at miljøhensyn integreres i de forskellige sektorpolitikker, og at ansvaret herfor ligger hos de respektive ressortministre. Det er jo også i tråd med Maastricht-Traktaten.

Fiskeriet hører som bekendt under eksklusiv EU-kompetence med national forvaltning, og regeringens indsats vil derfor blive koncentreret om den fælles fiskeripolitik og den nationale regulering af fiskeriet.

Set fra regeringens side er det store og – vil jeg også godt sige – altoverskyggende problem overkapaciteten i fiskeriet omkring Nordsøen og den manglende politiske vilje i de øvrige lande til at løse problemet effektivt. Danmark har gennemført en væsentlig kapacitetsreduktion, hvilket har været medvirkende til at forbedre indtjeningen for visse typer af fiskeri, men på grund af den generelle overkapacitet i EU har dansk fiskeri imidlertid ikke opnået den fulde gevinst af flådeneskæringen.

Jeg er nødt til at understrege, at jeg på midtvejsmødet forventer hårde angreb på det danske

industrifiskeri, der af mange anses for skadeligt i forhold til bestandene af konsumfisk og i forhold til fugle og havpattedyr på grund af konkurrencen om fødegrundlaget. Regeringen har igennem de seneste år og ikke mindst i 1996 gennemført meget restriktive regler og kontrolregimer for industrifiskeriet.

Det kan ikke være rimeligt, at industrifiskeriet alene udpeges som syndebuk for alle fiskeriproblemer i Nordsøen. Vi kommer ingen vegne med at pege fingre ad hinanden og hinandens fiskeri. Der er problemer for mange typer fiskeri, og disse problemer må løses i sammenhæng for at sikre en forsvarlig forvaltning af de levende marine ressourcer.

Regeringen lægger stor vægt på, at forvaltningen af havets levende ressourcer tager udgangspunkt i hensynet til at bevare den biologiske mangfoldighed og sikre opretholdelsen af et sundt og bæredygtigt marint økosystem. Det forudsætter, at der i forvaltningen anlægges en helhedsbetragtning, en økosystembetragtning kunne man vel sige, hvilket forudsætter viden om samspil mellem fiskeri og det marine økosystem, herunder forholdene vedrørende fødegrundlaget og situationen for bestanden af ikkekommercielle fiskearter, fugle, havpattedyr m.v. Denne viden er i dag sparsom, og regeringen lægger stor vægt på at opbygge en sådan viden gennem en forhøjet forskningsindsats og gennem et forøget samarbejde mellem de berørte sektorer.

Endvidere lægger regeringen vægt på, at definitionen af økosystembetragtningerne udbygges, og at der udvikles principper og retningslinjer for anvendelsen af dette begreb. I økosystembetragtninger indgår også, at der i højere grad i forureningsbekæmpelsen må inddrages hensyn til beskyttelse af fiskebestandene og en højnelse af kvaliteten af de fangede fisk.

I fiskeriforvaltningen lægges der allerede vægt på at forbedre fiskebestandene og at mindske uønskede bifangster af fisk, fugle og havpattedyr igennem tekniske regler, kvoteforvaltning og kapacitetspolitik. Det er regeringens helt klare mål at forstærke denne indsats for at sikre en bæredygtig udvikling og udnyttelse af ressourcerne.

Inden for EU har man siden indførelsen af den fælles fiskeripolitik tilstræbt en begrænsning af kapaciteten i fiskeriet. Det er sket gennem vedtagelsen af de flerårige udviklingsprogrammer. I det seneste flerårige udviklingsprogram fra 1992 til 1996 fastsættes for hvert med-